

אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 465 : 13 מאי, 2026
 Issue 465: May 13, 2026

אפיק נאשתי
Afik News

הגיליון המקצועי הדו שבועי של **אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון**
 The Bi-Weekly Professional Magazine of **Afik & Co. Attorneys and Notary**

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609, פקס 03-609.5.609
 103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

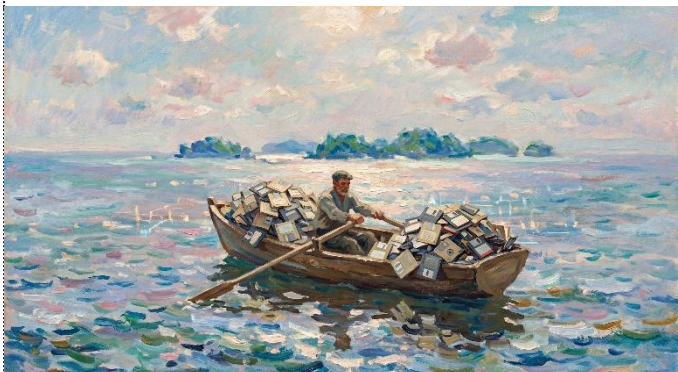
Afik & Co. marque l'anniversaire de la naissance de Georges Braque (13 mai 1882 - 31 août 1963), peintre, sculpteur français et maître pionnier du cubisme, universellement reconnu comme l'un des plus grands artistes de l'histoire de l'art moderne.

אפיק ושות' מציינת את יום הולדתו של ג'ורג' בראק (13 מאי, 1882 - 31 אוגוסט, 1963), צייר ופסל צרפתי, אמן פורץ דרך ממיסדי זרם הקוביזם, המוכר ברחבי העולם כאחד מגדולי האמנים בתולדות האמנות המודרנית.

Afik & Co. marks the birthday of Georges Braque (May 13, 1882 - August 31, 1963), a French painter, sculptor, and pioneering master of Cubism, universally recognized as one of modern art's greatest figures.

1. פרטיות חוצת גבולות - כשדיני הפרטיות עוברים את הגבול/ גלעד בר-עמי, עו"ד

Cross-Border Privacy - When Privacy Laws Cross the Border / Gilad Bar-Ami, Adv.

מאמר בנושא ההגבלות המשפטיות והחריגים להעברת מאגרי מידע מישראל לחו"ל והצורך בליווי משפטי של עורכי דין מומחים ובילאומיים כדי למנוע הפרת חוק. את המאמר כתב עו"ד גלעד בר עמי ממשרד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a465>

An article on the legal restrictions and exceptions for transferring databases from Israel abroad, and the need for legal counsel from expert and international lawyers to prevent legal violations. The article was written by Adv. Gilad Bar-Ami of Afik & Co. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a465>

2. עד כמה קל בבולגריה לרכוש החברה להגיע לידיים הלא נכונות/סימאנוב ודרמנג'ייב

How easy is it in Bulgaria for company assets to fall into the wrong hands / Simeonov & Dermendjiev

מאמר של משרד עורכי הדין סימאנוב ודרמנג'ייב (משרדאחות בבולגריה של משרד אפיק ושות') בנושא ריקון חברות ואחריות מנהלים: המאמר בוחן את הפסיקה בבולגריה בשאלת זכותה של חברה לבטל עסקאות שבוצעו בחוסר תום לב על ידי מנהליה לצורך הברחת נכסים, תוך החלת עקרונות חוק החוזים. הטענה המרכזית היא שעיקרון "הייצוג האורגני" אינו מקנה חסינות, ויש לאפשר לחברות לבטל עסקאות בלתי מוסריות שנעשו בקנוניה עם צד שלישי כדי למנוע שוד חוקי של נכסיהן.

את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור

<http://he.afiklaw.com/articles/a465a>

An article by the law firm Simeonov & Dermendjiev (the Bulgarian sister firm of Afik & Co.) on corporate asset stripping and managerial liability: The article examines Bulgarian jurisprudence on whether a company can void bad-faith transactions executed by its managers to siphon assets, relying on contract law principles. The core argument is that "organic representation" should not grant immunity, and companies must be allowed to cancel immoral deals made in collusion with third parties to prevent the legalized theft of their assets. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a465a>

3. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. צו הרחבה להסכם קיבוצי בעניין משרתי המילואים ובני זוגם וצבירת חופשה שנתית לעובדים מסוימים

בסוף אפריל, 2026, נקבעו כללים להגנה על משרתי מילואים. לקריאה נוספת: <https://www.afiklaw.com/updates/21381>

Extension Order to a Collective Agreement Regarding Reservists and Their Spouses, and the Accumulation of Annual Leave for Certain Employees. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/21382>

ב. לא ניתן לשנות חד צדדית הסכמות שהושגו במסרונים באמצעות מסמך מאוחר שנשלח במייל

תביעות קטנות כפר סבא: הסכמות שהושגו במסרונים מהוות חוזה מחייב. לקריאה נוספת: <http://he.afiklaw.com/updates/21383>

Agreements reached via text messages cannot be unilaterally changed by a later document sent via email. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/21384>

ג. החברה לא מחויבת בהוראות הסכם בעלי מניות אם לא אימצה אותו לתוך תקנון החברה

מחוזי ת"א: דירקטוריון מחויב לפעול לטובת החברה ולא בהכרח בעלי מניותיה ואינו מחויב לפעול בהתאם להסכמים אשר החברה אינה צד להם. לקריאה נוספת: <https://he.afiklaw.com/updates/21386>

A Company is not obligated by a shareholders agreement unless it adopted it into its articles of association. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/21387>

ד. ביטול עסקת מקרקעין לאחר שהרוכש פעל כבעלים ייחשב כמכר חוזר החייב במס

מחוזי מרכז: ביטול עסקה שהכתה שורשים במציאות העובדתית ייחשב כמכר חוזר החייב במס. לקריאה נוספת: <https://www.afiklaw.com/updates/21388>

Cancellation of a real estate agreement after the purchaser acted as owner will be deemed a taxable repurchase. Read more at: <https://www.afiklaw.com/updates/21389>

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרו אוי" לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי. למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>

Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have. For previous Afik News publication see <http://www.afiklaw.com>

Cross-Border Privacy - When Privacy Laws Cross the Border / Gilad Bar-Ami, Adv.

מאמר בנושא העברת מאגרי מידע ממדינה למדינה: המאמר מנתח את ההגבלות המשפטיות והחריגים להעברת מאגרי מידע מישראל לחו"ל בהתאם לתקנות הגנת הפרטיות והנחיות הרשות, ומדגישה את הצורך הקריטי בליווי משפטי של עורכי דין מומחים ובינלאומיים כדי לנסח הסכמי העברת מידע שימנעו הפרות חוק. את המאמר כתב עו"ד גלעד בר עמי ממשרד אפיק ושות'. עו"ד גלעד-בר-עמי הינו עו"ד בכיר במשרד אפיק ושות' (afiklaw.com) שהינו חלק מרשת המשרדים BOKS International (boks-international.com) ומתמקד בתחום החוזים, משפט מסחרי, דיני חברות, דיני תקשורת (עסקאות ורגולציה), עסקאות בינלאומיות, יבוא ובעבר שימש כאחראי על ציות בפועל בחברת פלאפון תקשורת בע"מ. את המאמר ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a465>

An article on the legal restrictions and exceptions for transferring databases from Israel abroad, and the need for legal counsel from expert and international lawyers to prevent legal violations. The article was written by Adv. Gilad Bar-Ami of Afik & Co. Gilad Bar-Ami is senior lawyer at Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), which is part of BOKS International (www.boks-international.com), focusing primarily on commercial law, corporate law, telecommunications law (transactions and regulation), international transactions and imports. The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a465>

.2 עד כמה קל בבולגריה לרכוש החברה להגיע לידיים הלא נכונות/סימאנוב ודרמנג'ייב

How easy is it in Bulgaria for company assets to fall into the wrong hands / Simeonov & Dermendjiev

מאמר בנושא ריקון חברות ואחריות מנהלים: המאמר בוחן את הפסיקה בבולגריה בשאלת זכותה של חברה לבטל עסקאות שבוצעו בחוסר תום לב על ידי מנהליה לצורך הברחת נכסים, תוך החלת עקרונות חוק החוזים. הטענה המרכזית היא שעיקרון "הייצוג האורגני" אינו מקנה חסינות, ויש לאפשר לחברות לבטל עסקאות בלתי מוסריות שנעשו בקנוניה עם צד שלישי כדי למנוע שוד חוקי של נכסיהן. את המאמר כתב משרד עורכי הדין סימאנוב ודרמנג'ייב (sd-legal.com) - משרד אחות בבולגריה של משרד אפיק ושות'. את המאמר ניתן למצוא בקישור: <http://he.afiklaw.com/articles/a465a>

An article on corporate asset stripping and managerial liability: The article examines Bulgarian jurisprudence on whether a company can void bad-faith transactions executed by its managers to siphon assets, relying on contract law principles. The core argument is that "organic representation" should not grant immunity, and companies must be allowed to cancel immoral deals made in collusion with third parties to prevent the legalized theft of their assets. The article was written by the law firm Simeonov & Dermendjiev (sd-legal.com - the Bulgarian affiliate of Afik & Co.). The article in English may be found at the link: <https://www.afiklaw.com/articles/a465a>

.3 עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. צו הרחבה להסכם קיבוצי בעניין משרתי המילואים ובני זוגם וצבירת חופשה שנתית לעובדים מסוימים

צו הרחבה להסכם קיבוצי בעניין משרתי המילואים ובני זוגם וצבירת חופשה שנתית לעובדים מסוימים לפי חוק הסכמים קיבוציים, ילקוט הפרסומים 14498, י"ב באייר התשפ"ו, 29.4.2026

ביום 29.04.2026 פורסם צו הרחבה החל על כל העובדים והמעסיקים במשק, למעט עובדים ומעסיקים במגזר הציבורי (שעליהם חל הסכם קיבוצי נפרד מיום 26 מרץ, 2026). בין הקביעות שבצו: הגנה על משרתי מילואים מפוטורים ומהוצאה לחל"ת למשך 60 ימים מסיום השירות, תוספת ימי היעדרות בתשלום לבני זוג של משרתי מילואים, איסור פגיעה בתנאי עבודתו של איש מילואים בתקופה המוגנת וזכות צבירת ימי חופשה שנתית שלא נוצלו עקב נסיבות החירום גם ללא הסכמת המעסיק. הזכאות חלה בעת הכרזה על מצב מיוחד, שירות מילואים של 10 ימים רצופים לפחות או עבודה במפעל חיוני. ועדת פיקוח היא שתכריע במחלוקות על פוטורים או חל"ת.

Extension Order to a Collective Agreement Regarding Reservists and Their Spouses, and the Accumulation of Annual Leave for Certain Employees

On April 29, 2026, an extension order was published applying to all employees and employers in Israel, except for employees and employers in the public sector (to whom a separate collective agreement dated March 26, 2026, applies). Among the provisions in the order: protection for reservists from dismissal and being placed on unpaid leave for 60 days from the end of their service, additional paid leave days for the spouses of reservists, a prohibition on harming the employment conditions of a reservist during the protected period and the right to accumulate annual leave days that were not utilized due to the emergency circumstances, even without the employer's consent. The eligibility applies upon the declaration of a special situation, reserve service of at least 10 consecutive days, or work in an essential enterprise. A supervisory committee will decide on disputes regarding dismissals or unpaid leave.

ב. לא ניתן לשנות חד צדדית הסכמות שהושגו במסרונים באמצעות מסמך מאוחר שנשלח במייל

ת"ק 48255-05-25 זיו שדה נ' הוט טלקום שותפות מוגבלת ואח', 06.04.2026, בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא, כב' הרשם הבכיר צוריאל לרנר

צרכן ניהל משא ומתן עם נציגת מכירות של חברת תקשורת באמצעות מסרונים, ובסופו סוכמו תנאי העסקה למתן שירותי תקשורת. לאחר מכן, החברה שלחה לצרכן הודעת דואר אלקטרוני ובה סיכום עסקה שכלל תנאים שונים מאלה שסוכמו במסרונים, לרבות חיובים נוספים. הצרכן לא הגיב להודעת הדוא"ל. בפועל, החברה חייבה את הצרכן בסכומים גבוהים מהמוסכם במסרונים.

בית המשפט קבע, כי החברה תפצה את הצרכן בגין חיובי היתר ותשלם לו פיצויים. הסכמות במסרונים הן חוזה מחייב, שלא ניתן רשאית לשנות חד צדדית במסמך מאוחר בהסתמך על שתיקת הלקוח. כאן, לאחר שסוכמו תנאי העסקה במסרונים בין הצרכן לנציגת המכירות, שלחה החברה מסמך סיכום עסקה שונה וגבתה על בסיסו כספים ביתר. לפיכך, החברה תפצה את הצרכן.

Agreements reached via text messages cannot be unilaterally changed by a later document sent via email

A consumer negotiated with a telecommunications company's sales representative via text messages, concluding with agreed-upon terms for the provision of communication services. Subsequently, the company sent the consumer an email containing a transaction summary that included different terms from those agreed upon in the text messages, including additional charges. The consumer did not respond to the email. In practice, the company charged the consumer amounts higher than those agreed upon in the text messages.

The Court held that the company will compensate the consumer for the overcharges and pay him damages. Agreements in text messages are a binding contract, which a party may not alter unilaterally in a later document relying on the customer's silence. Here, after the transaction terms were agreed upon via text messages between the consumer and the sales representative, the company sent a different transaction summary document and collected excess funds based on it. Therefore, the company will compensate the consumer.

ג. החברה לא מחויבת בהוראות הסכם בעלי מניות אם לא אימצה אותו לתוך תקנון החברה

תא (ת"א) 53928-02-24 אלון רבוע כחול ישראל בע"מ נ' טריפל-מתחנות כוח בע"מ, 01.04.2026, המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, כב' השופט אריאל צירמון

בעלי מניות מיעוט בחברה ביקשו לעצור יישום החלטת דירקטוריון החברה להקים חוות שרתים בהשקעה גדולה מצד החברה כיוון שהחלטה, לטענתם, הינה בניגוד להסכם בעלי המניות ומהווה חריגה מתחומי פעילות החברה וקיפוח המיעוט.

בית המשפט דחה את הבקשה וקבע, כי אין הצדקה להתערבות בהחלטת הדירקטוריון. מובן שכול שהחברה היא צד להסכם מסויים, על הדירקטוריון לפעול בהתאם למגבלות אותו הסכם. אולם, הסכם בעלי מניות הינו, כשמו כן הוא, הסכם בין בעלי המניות בחברה, החברה אינה צד לו ומשכך, ככול שהוראות ההסכם לא אומצו לתקנון החברה, הרי שהדירקטוריון אינו מחויב לו. להיפך, הדירקטוריון מחויב לפעול בגדר הסמכויות שנתן לו המחוקק ולפעול לטובת החברה ולא בהכרח לטובת בעלי המניות שלה, כולם או חלקם. כאן, החברה אינה צד להסכם בעלי המניות אשר כלל רק חלק מבעלי המניות ואינו חלק ממסמכי היסוד של החברה כיוון שנחתם שנים רבות לאחר הקמתה. הוראות הסכם בעלי המניות לא אומצו לתקנון החברה. משכך, הדירקטוריון אינו מחויב למגבלות הסכם בעלי המניות ונדרש לקבל החלטות תוך בחינה ראויה, בהליך תאגידי מתאים ולטובת החברה ולא לטובת מי מבעלי המניות בה. בנוסף, במקרה זה אי יישום החלטת הדירקטוריון יביא ככול הנראה לביטול כליל של הפרויקט בעוד שאי מתן הסעד יגרום, לכל היותר, נזק כספי. לאור האמור, אין הצדקה להתערב בהחלטת הדירקטוריון.

A Company is not obligated by a shareholders agreement unless it adopted it into its articles of association

Minority shareholders in a company sought to halt the implementation of a board of directors' resolution to establish a data center requiring a major investment by the company, as they contended that the decision breaches the shareholders agreement, constitutes a deviation from the company's fields of activity and amounts to minority oppression.

The Court held that there is no justification for intervening in the board's resolution. Clearly, as long as a company is a party to a specific agreement, the board must act in accordance with the limitations of that agreement. However, a shareholders agreement is, as its name implies, an agreement between the shareholders, the company is not a party to it, and therefore, as long as the provisions of the agreement have not been adopted into the company's articles of association, is not binding on the board of directors. On the contrary, the board is obligated to act within the powers granted by the legislature and to act in the best interests of the company and not necessarily for the benefit of its shareholders, whether all or some of them. Here, the company is not a party to the shareholders agreement, which included only some of the shareholders and is not part of the company's founding documents, as it was signed many years after the company's incorporation. The provisions of the shareholders agreement were not adopted into the company's articles of association. Consequently, the board is not bound by the limitations of the

shareholders agreement and is required to make decisions through proper examination, within an appropriate corporate process, and for the benefit of the company rather than for the benefit of any of its shareholders. Furthermore, in this case, the non-implementation of the board's decision would likely lead to the complete cancellation of the project, whereas withholding the remedy would, at most, result in monetary damage. In light of the above, there is no justification for intervening in the board's decision.

ד. ביטול עסקת מקרקעין לאחר שהרוכש פעל כבעלים ייחשב כמכר חוזר החייב במס

ו"ע 39712-06-21 מצלאוי חברה לבנין בע"מ ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין מרכז, 19.04.2026, ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין - בית המשפט המחוזי מרכז לוד, כב' השופט שמואל בורנשטיין, חברת הוועדה גב' גבע בלטר, חבר הוועדה מר גידי גבאי

בעלי קרקע ויזם חתמו על עסקת קומבינציה להקמת מגדל משרדים. נרשמה הערת אזהרה לטובת היזם. היזם לא בנה את הבניין, אך במשך 18 שנים נהג במקרקעין מנהג בעלים: הרס מבנה ישן, קידם תב"ע שהשביחה משמעותית את הקרקע, השכיר את השטח כחניון, והתקיימו התחשבנויות כספיות רבות בין הצדדים. בחלוף 18 שנים, חתמו הצדדים על הסכם ל"ביטול" עסקת הקומבינציה, ומיד לאחר מכן מכרו בעלי הקרקע את הקרקע כולה לצד שלישי. מנהל מיסוי מקרקעין סירב להכיר בביטול הפוטר ממס, וקבע כי מדובר ב"מכר חוזר" החייב במס.

בית המשפט קבע כי אין מדובר בביטול עסקה אלא במכר חוזר החייב במס. סעיף 102 לחוק מיסוי מקרקעין מאפשר החזר מס בגין ביטול עסקה, אך המבחן המרכזי לכך הוא האם העסקה "הכתה שורשים בקרקע המציאות". במקרה בו לעסקה היו השלכות עובדתיות ומעשיות שלא ניתן לעקור, לא ניתן להחזיר את הגלגל לאחור, וסיום הקשר ייחשב כעסקה חדשה (מכר חוזר). נטל ההוכחה כי מדובר בביטול אמיתי מוטל על הנישום. כאן, חלפו 18 שנים מאז חתימת ההסכם, נרשמה הערת אזהרה, והיזם ביצע פעולות משמעותיות כמו הריסה, השבחה תכנונית והשכרה. מכלול פעולות אלו מעיד כי העסקה נקלטה היטב במציאות, הניבה פירות ולא ניתן להתעלם ממנה כאילו לא הייתה. לפיכך, עסקת הקומבינציה לא בוטלה למפרע אלא נמכרה בחזרה וחייבת במס.

Cancellation of a real estate agreement after the purchaser acted as owner will be deemed a taxable repurchase

A landowner and a developer signed a combination agreement to build an office tower. A cautionary note was recorded in favor of the developer. The developer did not build the building, but for 18 years acted as the owner of the property: demolished an old structure, promoted a zoning plan that significantly increased the land's value, rented the area as a parking lot and there were numerous financial settlements between the parties. After 18 years, the parties signed an agreement to "cancel" the combination agreement and immediately thereafter, the landowners sold the entire land to a third party. The Director of Real Estate Taxation refused to recognize the tax-exempt cancellation and determined that it was a taxable "repurchase".

The Court held that this is not a cancellation of a transaction but a repurchase subject to tax. Section 102 of the Israeli Real Estate Taxation Law allows a tax refund for a canceled transaction, but the main test is whether the transaction "took root in reality". In a case where the transaction had factual and practical implications that cannot be uprooted, the clock cannot be turned back, and the termination of the relationship will be deemed a new transaction (repurchase). The burden of proof that it is a genuine cancellation lies with the taxpayer. Here, 18 years have passed since the agreement was signed, a cautionary note was recorded, and the developer carried out significant actions such as demolition, planning betterment, and renting. The totality of these actions indicates that the transaction was well absorbed into reality, yielded fruit, and cannot be ignored as if it never existed. Therefore, the combination agreement was not canceled retroactively but repurchased and is subject to tax.

פרטיות חוצת גבולות - כשדיני הפרטיות עוברים את הגבול/ גלעד בר-עמי, עו"ד*

בעל מאגר מידע בישראל מחליט לנצל הפוגה בקרבות בין ישראל ואיראן לצורך העתקת המידע מהמאגר בישראל אל שרתים הממוקמים באזור מעט פחות מסוכן, לדעתו. אולי אצל החברים החדשים בביירות או בהונגריה או שהוא חושב מחוץ לקופסה (ולטווח הטילים) ומשווה הצעות מחיר במיקרונוזיה. אבל רגע אחד! האם ההעברה המתוכננת בכלל חוקית?!

תקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001 קובעות כלל גורף של איסור העברת מידע אל מחוץ לישראל. מכלל זה מוחרגות העברות למדינות יעד המבטיחות רמת הגנה שאינה פחותה מזו שבישראל. ודוק, אין מדובר במידע ממאגר מידע רשום בלבד, אלא במידע מכל מאגר מידע שהוא בישראל, כך שאין בהקלות על רישום מאגר מידע שיושמו בתיקון 13 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 בכדי לצמצם איסור זה.¹ בדומה ל-GDPR האירופאי, גם כאן מדובר בחקיקה אירופאית שנקלטה לדין הישראלי.² וכך האופציה ההונגרית תצלח אמנם, אבל האם זו סיבה לוותר על ההצעות המפתות שהתקבלו ממיקרונוזיה?

בקליפת אגוז (קוקוס מיקרונוזי) התשובה היא - לא בהכרח. התקנות מונות שורת חריגים המתייחסים להעברת מידע למדינות שאינן עומדות בדרישות החריג לעיל, כאשר החריג היחיד שאינו תלוי בסוג המידע או בנושאי המידע, קבוע בתקנה 2(4) ומתיר העברת מידע בכפוף להתחייבות הנעבר בהסכם, לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, בשינויים המחויבים. בהינתן שזהות בדינים אינה דרישה ריאלית ועל מנת לשמור על הכלל³ לפיו צירוף המילים "בשינויים המחויבים" אינו לחש קסמים המאפשר לחרוג מהמסגרת המקורית נדרשה הרשות להגנת הפרטיות להבהיר את גדרי אותם שינויים וכך עשתה בגילוי דעת שהתפרסם באפריל, 2026.⁴ כך, למשל, אי עמידת הנעבר בחובות רישום מאגר מידע או הודעה לרשות על קיומו תראה כ"שינוי מחויב" אם לא קיימת חובה דומה במדינת היעד.

מנגד, הרשות מבהירה כי אותם "שינויים מחויבים" מתייחסים לחובות של המחזיק בחו"ל ואין בהם כדי לפטור את בעל מאגר המידע בישראל מחובותיו ככזה. כן, אין מדובר בשינויים הנדרשים בשל נסיבותיו הסובייקטיביות של הנעבר אלא בשל הבדלים בין הדין הישראלי לדין המקומי. בנוסף, בהתאם לעיקרון אי החריגה מהמסגרת המקורית, הרשות מונה התחייבויות שחובה לכלול בהסכם עם הנעבר וביניהן: (א) איסור שימוש במידע האישי שלא למטרה לשמה הוא נמסר לבעל השליטה במאגר הישראלי; (ב) התחייבות למתן זכות עיון לנושא המידע; (ג) זכות נושא המידע לבקש את תיקון או מחיקת המידע האישי; (ד) שמירה על סודיות המידע האישי; (ה) אבטחת המידע האישי בהתאם לתקנות אבטחת מידע הישראליות⁵ או בהתאם לתקן ISO/IEC 27001 והנחיות הרשות⁶ ובעתיד בהתאם להוראות חוק הגנת הסייבר.⁷ עם זאת, יש לציין כי על אף שהעברת המידע מאותו נעבר לנעבר נוסף בחו"ל מותנית בהסכמת בעל המאגר בישראל הרי שהחובות מכח סעיף 2(4) אינן חלות על הסכמה זו.⁸

מה אם כן יעשה בעל מאגר מידע בישראל המבקש להעביר מידע לחו"ל? ראשית מומלץ להיעזר מראש בעורך דין מומחה בתחום ובפרט בעורך דין מומחה שהינו חבר ברשת משרדי עורכי דין בינלאומית. כך, ניתן לקבל את ההתייחסות המורכבת והמקיפה הנדרשת בכדי לעמוד על החריגים החלים, הדינים הרלוונטיים במדינת הנעבר, ולקבוע את הצורך בהסכם ואת תוכנו המדויק של ההסכם עם כל נעבר בשים לב להוראות חוק הגנת הפרטיות, התקנות והפרשנות המתעדכנת שניתנת להם על ידי הרשות מחד אך גם לדין הזר הרלוונטי מאידך.

*עו"ד גלעד בר-עמי הינו עו"ד בכיר במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) שהינו חלק מרשת המשרדים (www.boks-international.com) BOKS International ומתמקד בתחום החוזים, משפט מסחרי, דיני חברות, דיני תקשורת (עסקאות ורגולציה), עסקאות בינלאומיות, יבוא ובעבר שימש כאחראי על ציות בפועל בחברת פלאפון תקשורת בע"מ. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

1 ראו: פרטיות ממונה ומה שבתיקון/עדי מרכוס, עו"ד, פורסם באפיק משפטי 445 משפטי 06.08.2025 - <https://he.afiklaw.com/articles/a445>

2 ראו: קצת על החשתלשות העוינות הפרטיות של אירופה על העולם העסקי/עדי מרכוס, עו"ד, פורסם באפיק משפטי 333 משפטי 21.04.2021 - <https://he.afiklaw.com/articles/a333>

3 בג"ץ 8425/13 איתן מדיניות הגירה ישראלית ואח' נ' ממשלת ישראל (22.09.2014), בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, כבי השופט עוזי פוגלמן - <https://he.afiklaw.com/caselaw/13720>

4 הרשות להגנת הפרטיות גילוי דעת: פרשנות תקנה 2(4) לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001 (13.4.2026)

5 תקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017

6 הרשות להגנת הפרטיות הנחיה מס' 3/2018: תחולת תקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017 על ארגונים המוסמכים לתקן ISO/IEC 27001 (26.4.2018)

7 ראו: ניס 2 – ניס הוא/עדי מרכוס, עו"ד, פורסם באפיק משפטי 460 משפטי 03.04.2026 - <https://he.afiklaw.com/articles/a460>

8 הרשות להגנת הפרטיות גילוי דעת: פרשנות תקנה 3 לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001 פס" 7 (13.10.2024)

Cross-Border Privacy - When Privacy Laws Cross the Border / Gilad Bar-Ami, Adv.*

A database owner in Israel decides to take advantage of a ceasefire between Israel and Iran and transfer information from the database in Israel to servers located in a slightly (in his opinion) less perilous area. Possibly with the new friends in Beirut or Hungary, or maybe he is thinking outside the box (and the missile range) and comparing quotes in Micronesia. But wait! Is the planned transfer even legal!?

The Israeli Privacy Protection (Transfer of Data to Databases Outside the State Borders) Regulations, 2001 establish a sweeping prohibition on the transfer of information outside of Israel. Excluded from this rule are transfers to jurisdictions that guarantee a level of protection no less than that in Israel. Note that this applies to information from registered and unregistered databases alike. Hence the leniencies regarding database registration implemented in Amendment 13 to the Israeli Privacy Protection Law, 1981 do not diminish this prohibition¹. Similar to the European GDPR, this too is European legislation absorbed into Israeli law². Thus, the Hungarian option will indeed work, but is that a reason to pass up the lucrative offers received from Micronesia?

In a nutshell (or maybe a shell of a (Micronesian coconut), the answer is - not necessarily. The regulations list a series of exceptions regarding the transfer of data to jurisdictions that do not meet the requirements of the aforementioned exception. The only exception that does not depend on the type of information or the data subjects is stipulated in Regulation 2(4) and permits the transfer of information subject to the transferee's contractual undertaking to comply with the conditions for holding and using information that apply to a database in Israel, *mutatis mutandis* (with the necessary changes). Given that identical laws is not a realistic requirement, and in order to maintain the rule³ that the phrase "*mutatis mutandis*" is not a magic spell granting unlimited deviation from the original framework, the Israeli Privacy Protection Authority sought to clarify the limits of those changes, and did so in a April, 2026, published opinion⁴. Thus, for example, the transferee's non-compliance with the obligations to register a database or notify the Authority of its existence will be considered a "*mutatis mutandis*" if no similar obligation exists in the destination country.

The Authority clarifies that the permitted "*mutatis mutandis*" refers to the obligations of the holder abroad and does not exempt the database owner in Israel from its own duties as such. Furthermore, these are not changes required due to the subjective circumstances of the transferee, but rather due to differences between Israeli law and local law. Additionally, in accordance with the principle of non-deviation from the original framework, the Authority lists obligations that must be included in the agreement with the transferee, including: (a) a prohibition on using the personal information for any purpose other than that for which it was provided to the database controller in Israel; (b) an undertaking to grant the right of review to the data subject; (c) the data subject's right to request the correction or deletion of their personal information; (d) maintaining the confidentiality of the personal information; (e) securing the personal information in accordance with the Israeli Information Security Regulations⁵ or in accordance with the ISO/IEC 27001 standard and the Authority's guidelines⁶, and in the future in accordance with the provisions of the Cyber Defence Law⁷. However, it should be noted that although the transfer of information from that transferee to an additional transferee abroad is conditional upon the consent of the database owner in Israel, the obligations under Regulation 2(4) do not apply to this consent⁸.

What, then, should a database owner in Israel do when seeking to transfer information abroad? First, it is recommended to consult in advance with an attorney with expertise in the field, and specifically an attorney who is a member of an international network of law firms. This allows one to receive the complex and comprehensive perspective and knowledge required to understand the applicable exceptions and the relevant laws in the transferee's jurisdiction, and to determine the need for an agreement and the exact content of the agreement with each transferee, taking into account the provisions of the Israeli Privacy Protection Law, the regulations, and their updated interpretation by the Authority on the one hand, but also the relevant foreign law on the other.

*Gilad Bar-Ami is senior lawyer at Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), which is part of the BOKS International (www.boks-international.com) network of offices, focusing primarily on commercial law, corporate law, telecommunications law (transactions and regulation), international transactions and imports. This overview does not constitute any legal advice and it is recommended that you consult a lawyer specializing in this field before making any decision on the issues described in this overview For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com

¹ See: Privacy, DPO and what's in the Amendment/Adi Marcus, Adv. Published in Afik News 445 08.06.2025 - <https://www.afiklaw.com/articles/a445>

² See: Some thought on Europe's private hostile takeover of the business world/ Adv. Adi Marcus, Published in Afik News 333 April 21, 2021 - <https://www.afiklaw.com/articles/a333>

³ High Court of Justice 8425/13 *Eitan - Israeli Immigration Policy et al. v. Government of Israel* (22.09.2014), The Supreme Court sitting as the High Court of Justice, Hon. Justice Uzi Vogelman - <https://www.afiklaw.com/caselaw/21244>

⁴ Privacy Protection Authority Opinion: Interpretation of Regulation 2(4) of the Privacy Protection (Transfer of Data to Databases Outside the State Borders) Regulations, 5761-2001 (13.4.2026)

⁵ Privacy Protection (Information Security) Regulations, 2017

⁶ Privacy Protection Authority Guideline No. 3/2018: Applicability of the Privacy Protection (Information Security) Regulations, 2017 to Organizations Certified to the ISO/IEC 27001 Standard (26.4.2018).

⁷ See: NIS1 NIS2 – NIS who?/ Adv. Adi Marcus, Published in Afik News 460 04.03.2026 - <https://www.afiklaw.com/articles/a460>

⁸ Privacy Protection Authority Opinion: Interpretation of Regulation 3 of the Privacy Protection (Transfer of Data to Databases Outside the State Borders) Regulations, 5761-2001, para. 7 (13.10.2024).

Privacidad – Cuando las leyes de privacidad cruzan la frontera / Gilad Bar-Ami, Adv.*

El propietario de una base de datos en Israel decide aprovechar el alto el fuego entre Israel e Irán y transferir información de la base de datos en Israel a servidores ubicados en una zona (en su opinión) un poco menos peligrosa. Posiblemente con los nuevos amigos en Beirut o Hungría, o tal vez esté pensando fuera de la caja (y fuera del alcance de los misiles) y comparando presupuestos en Micronesia. ¿Pero espere! ¿Es legal la transferencia prevista?

El Reglamento de Protección de la Privacidad de Israel (Transferencia de Datos a Bases de Datos Fuera de las Fronteras del Estado), 2001 establece una prohibición general de la transferencia de información fuera de Israel. Se excluyen de esta regla las transferencias a jurisdicciones que garanticen un nivel de protección no inferior al de Israel. Tenga en cuenta que esto se aplica tanto a la información de bases de datos registradas como a las no registradas. Por lo tanto, las flexibilidades relativas al registro de bases de datos implementadas en la Enmienda 13 de la Ley de Protección de la Privacidad de Israel, 1981 no disminuyen esta prohibición¹. Al igual que el GDPR europeo, esta también es una legislación europea absorbida por la ley israelí². Por lo tanto, la opción húngara funcionará, pero ¿es esa una razón para dejar pasar las lucrativas ofertas recibidas de Micronesia?

En pocas palabras (o tal vez en la cáscara de un coco micronesio), la respuesta es: no necesariamente. El reglamento enumera una serie de excepciones relativas a la transferencia de datos a jurisdicciones que no cumplen los requisitos de la excepción antes mencionada. La única excepción que no depende del tipo de información o de los sujetos de los datos se estipula en el Artículo 2(4) y permite la transferencia de información sujeta al compromiso contractual del receptor de cumplir con las condiciones para la tenencia y el uso de la información que se aplican a una base de datos en Israel, mutatis mutandis (con los cambios necesarios). Dado que las leyes idénticas no son un requisito realista, y con el fin de mantener la regla³ de que la frase "mutatis mutandis" no es un hechizo mágico que otorga una desviación ilimitada del marco original, la Autoridad de Protección de la Privacidad de Israel trató de aclarar los límites de esos cambios, y lo hizo en una opinión publicada en abril de 2026⁴. Así, por ejemplo, el incumplimiento por parte del receptor de las obligaciones de registrar una base de datos o notificar a la Autoridad su existencia se considerará un "mutatis mutandis" si no existe una obligación similar en el país de destino.

La Autoridad aclara que el "mutatis mutandis" permitido se refiere a las obligaciones del titular en el extranjero y no exime al propietario de la base de datos en Israel de sus propios deberes como tal. Además, no se trata de cambios requeridos por las circunstancias subjetivas del receptor, sino por las diferencias entre la ley israelí y la ley local. Adicionalmente, de acuerdo con el principio de no desviación del marco original, la Autoridad enumera las obligaciones que deben incluirse en el acuerdo con el receptor, incluyendo: (a) la prohibición de utilizar la información personal para cualquier fin distinto de aquel para el que fue proporcionada al controlador de la base de datos en Israel; (b) el compromiso de conceder el derecho de revisión al sujeto de los datos; (c) el derecho del sujeto de los datos a solicitar la corrección o eliminación de su información personal; (d) mantener la confidencialidad de la información personal; (e) asegurar la información personal de acuerdo con el Reglamento de Seguridad de la Información de Israel⁵ o de acuerdo con la norma ISO/IEC 27001 y las directrices de la Autoridad⁶, y en el futuro de acuerdo con las disposiciones de la Ley de Defensa Cibernética⁷. Sin embargo, cabe señalar que, aunque la transferencia de información de ese receptor a un receptor adicional en el extranjero está condicionada al consentimiento del propietario de la base de datos en Israel, las obligaciones del Artículo 2(4) no se aplican a este consentimiento⁸.

¿Qué debe hacer, entonces, el propietario de una base de datos en Israel cuando busca transferir información al extranjero? En primer lugar, se recomienda consultar previamente con un abogado experto en la materia, y específicamente con un abogado que sea miembro de una red internacional de bufetes de abogados. Esto permite recibir la perspectiva y los conocimientos complejos y exhaustivos necesarios para comprender las excepciones aplicables y las leyes pertinentes en la jurisdicción del receptor, y determinar la necesidad de un acuerdo y el contenido exacto del mismo con cada receptor, teniendo en cuenta las disposiciones de la Ley de Protección de la Privacidad de Israel, los reglamentos y su interpretación actualizada por parte de la Autoridad por un lado, pero también la ley extranjera pertinente por el otro.

---

*Gilad Bar-Ami is senior lawyer at Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), which is part of the BOKS International (www.boks-international.com) network of offices, focusing primarily on commercial law, corporate law, telecommunications law (transactions and regulation), international transactions and imports. This overview does not constitute any legal advice and it is recommended that you consult a lawyer specializing in this field before making any decision on the issues described in this overview For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com

¹ Ver: [Privacidad, DPO y lo que hay en la Enmienda](#)/Adi Marcus, Abogada. Publicado en Afik News 445 08.06.2025 - <https://es.afiklaw.com/articles/a445>

² Ver: [Algunas reflexiones sobre la hostil adquisición privada del mundo empresarial por parte de Europa](#) / Abogada Adi Marcus, Publicado en Afik News 333 21 de abril de 2021 - <https://es.afiklaw.com/articles/a333>

³ Tribunal Superior de Justicia 8425/13 Eitan - Política de Inmigración Israelí et al. v. Gobierno de Israel (22.09.2014), El Tribunal Supremo actuando como Tribunal Superior de Justicia, Honorable Juez Uzi Vogelmann - <https://es.afiklaw.com/caselaw/21245>

⁴ Opinión de la Autoridad de Protección de la Privacidad: Interpretación del Artículo 2(4) del Reglamento de Protección de la Privacidad (Transferencia de Datos a Bases de Datos Fuera de las Fronteras del Estado), 2001 (13.04.2026)

⁵ Reglamento de Protección de la Privacidad (Seguridad de la Información), 2017

⁶ Directriz de la Autoridad de Protección de la Privacidad No. 3/2018: Aplicabilidad del Reglamento de Protección de la Privacidad (Seguridad de la Información), 2017 a Organizaciones Certificadas bajo la Norma ISO/IEC 27001 (26.4.2018).

⁷ Ver: [NIS1 NIS2 – ¿NIS quién?!](#) Abogada Adi Marcus, Publicado en Afik News 460 04.03.2026 - <https://es.afiklaw.com/articles/a460>

⁸ Opinión de la Autoridad de Protección de la Privacidad: Interpretación del Artículo 3 del Reglamento de Protección de la Privacidad (Transferencia de Datos a Bases de Datos Fuera de las Fronteras del Estado), 2001, párr. 7 (13.10.2024).

Privacidade - Quando as Leis de Privacidade Cruzam a Fronteira / Gilad Bar-Ami, Adv.*

O proprietário de um banco de dados em Israel decide aproveitar um cessar-fogo entre Israel e o Irã e transferir informações do banco de dados em Israel para servidores localizados em uma área (em sua opinião) um pouco menos perigosa. Possivelmente com os novos amigos em Beirute ou na Hungria, ou talvez ele esteja pensando fora da caixa (e fora do alcance dos mísseis) e comparando orçamentos na Micronésia. Mas espere! A transferência planejada é legal!?

Os Regulamentos de Proteção à Privacidade de Israel (Transferência de Dados para Bancos de Dados Fora das Fronteiras do Estado), 2001, estabelecem uma proibição abrangente sobre a transferência de informações para fora de Israel. Estão excluídas desta regra as transferências para jurisdições que garantam um nível de proteção não inferior ao de Israel. Observe que isso se aplica a informações de bancos de dados registrados e não registrados. Portanto, as flexibilizações relativas ao registro de bancos de dados implementadas na Emenda 13 à Lei de Proteção à Privacidade de Israel, 1981, não diminuem essa proibição¹. Semelhante ao GDPR europeu, esta também é uma legislação europeia absorvida pela lei israelense². Assim, a opção húngara de fato funcionará, mas será esse um motivo para deixar passar as ofertas lucrativas recebidas da Micronésia?

Em poucas palavras (ou talvez na casca de um coco micronésio), a resposta é – não necessariamente. Os regulamentos listam uma série de exceções relativas à transferência de dados para jurisdições que não atendem aos requisitos da exceção mencionada acima. A única exceção que não depende do tipo de informação ou dos titulares dos dados está estipulada no Regulamento 2(4) e permite a transferência de informações sujeita ao compromisso contratual do destinatário de cumprir as condições de manutenção e uso de informações que se aplicam a um banco de dados em Israel, *mutatis mutandis* (com as alterações necessárias). Dado que leis idênticas não são um requisito realista, e a fim de manter a regra³ de que a frase "*mutatis mutandis*" não é um feitiço que concede desvio ilimitado da estrutura original, a Autoridade de Proteção à Privacidade de Israel procurou esclarecer os limites dessas mudanças e o fez em um parecer publicado em abril de 2026⁴. Assim, por exemplo, o descumprimento pelo destinatário das obrigações de registrar um banco de dados ou notificar a Autoridade de sua existência será considerado um "*mutatis mutandis*" se não houver obrigação semelhante no país de destino.

A Autoridade esclarece que o "*mutatis mutandis*" permitido refere-se às obrigações do detentor no exterior e não isenta o proprietário do banco de dados em Israel de seus próprios deveres como tal. Além disso, não se trata de mudanças exigidas devido às circunstâncias subjetivas do destinatário, mas sim devido a diferenças entre a lei israelense e a lei local. Adicionalmente, de acordo com o princípio de não desvio da estrutura original, a Autoridade lista obrigações que devem ser incluídas no acordo com o destinatário, incluindo: (a) a proibição de usar as informações pessoais para qualquer finalidade que não seja aquela para a qual foram fornecidas ao controlador do banco de dados em Israel; (b) o compromisso de conceder o direito de revisão ao titular dos dados; (c) o direito do titular dos dados de solicitar a correção ou exclusão de suas informações pessoais; (d) a manutenção da confidencialidade das informações pessoais; (e) a proteção das informações pessoais de acordo com os Regulamentos de Segurança da Informação de Israel⁵ ou de acordo com o padrão ISO/IEC 27001 e as diretrizes da Autoridade⁶, e no futuro de acordo com as disposições da Lei de Defesa Cibernética⁷. No entanto, deve-se notar que, embora a transferência de informações desse destinatário para um destinatário adicional no exterior dependa do consentimento do proprietário do banco de dados em Israel, as obrigações sob o Regulamento 2(4) não se aplicam a este consentimento⁸.

O que, então, deve fazer o proprietário de um banco de dados em Israel ao procurar transferir informações para o exterior? Primeiro, recomenda-se consultar antecipadamente um advogado com experiência na área, especificamente um advogado que seja membro de uma rede internacional de escritórios de advocacia. Isso permite receber a perspectiva e o conhecimento complexos e abrangentes necessários para entender as exceções aplicáveis e as leis relevantes na jurisdição do destinatário, e determinar a necessidade de um acordo e o conteúdo exato do acordo com cada destinatário, levando em conta as disposições da Lei de Proteção à Privacidade de Israel, os regulamentos e sua interpretação atualizada pela Autoridade, por um lado, mas também a lei estrangeira relevante, por outro.

---

*Gilad Bar-Ami é advogado sênior na Afik & Co., Attorneys and Taries (www.afiklaw.com), que faz parte da rede de escritórios BOKS International (www.boks-international.com), com foco principal em direito comercial, direito societário, direito das telecomunicações (transações e regulamentação), transações internacionais e importações. Esta visão geral não constitui nenhum aconselhamento jurídico e recomenda-se que você consulte um advogado especializado nessa área antes de tomar qualquer decisão sobre as questões descritas neste resumo. Para mais detalhes: +972-3-6093609 ou pelo e-mail: afiklaw@afiklaw.com

¹ Veja: *Privacidad, DPO y lo que hay en la Enmienda*/Adi Marcus, Adv. Publicado no Afik News 445 08.06.2025 - <https://pt.afiklaw.com/articles/a445>

² Veja: *Algumas reflexões sobre a hostil aquisição privada do mundo empresarial por parte da Europa*/ Adv. Adi Marcus, Publicado no Afik News 333 21 de abril de 2021 - <https://pt.afiklaw.com/articles/a333>

³ Supremo Tribunal de Justiça 8425/13 *Eitan - Política de Imigração Israelense et al. v. Governo de Israel* (22.09.2014), O Supremo Tribunal atuando como Supremo Tribunal de Justiça, Exmo. Juiz Uzi Vogelmann - <https://pt.afiklaw.com/caselaw/21246>

⁴ Parecer da Autoridade de Proteção à Privacidade: Interpretação do Regulamento 2(4) dos Regulamentos de Proteção à Privacidade (Transferência de Dados para Bancos de Dados Fora das Fronteiras do Estado), 2001 (13.4.2026)

⁵ Regulamentos de Proteção à Privacidade (Segurança da Informação), 2017

⁶ Diretriz da Autoridade de Proteção à Privacidade nº 3/2018: Aplicabilidade dos Regulamentos de Proteção à Privacidade (Segurança da Informação), 2017 a Organizações Certificadas no Padrão ISO/IEC 27001 (26.4.2018).

⁷ Veja: *NIS1 NIS2 – NIS quem?*/ Adv. Adi Marcus, Publicado no Afik News 460 04.03.2026 - <https://pt.afiklaw.com/articles/a460>

⁸ Parecer da Autoridade de Proteção à Privacidade: Interpretação do Regulamento 3 dos Regulamentos de Proteção à Privacidade (Transferência de Dados para Bancos de Dados Fora das Fronteiras do Estado), 2001, parágrafo 7 (13.10.2024)

Vie privée - Quand les lois sur la protection de la vie privée traversent la frontière / Gilad Bar-Ami, Avocat.*

Le propriétaire d'une base de données en Israël décide de profiter d'un cessez-le-feu entre Israël et l'Iran et de transférer des informations de la base de données en Israël vers des serveurs situés dans une zone (selon lui) un peu moins périlleuse. Peut-être chez les nouveaux amis à Beyrouth ou en Hongrie, ou peut-être pense-t-il hors des sentiers battus (et hors de portée des missiles) et compare-t-il des devis en Micronésie. Mais attendez ! Le transfert prévu est-il seulement légal !?

Le Règlement israélien sur la protection de la vie privée (Transfert de données vers des bases de données hors des frontières de l'État), 2001, établit une interdiction générale du transfert d'informations hors d'Israël. Sont exclus de cette règle les transferts vers des juridictions qui garantissent un niveau de protection non inférieur à celui d'Israël. Notez que cela s'applique aux informations provenant de bases de données enregistrées et non enregistrées. Par conséquent, les assouplissements concernant l'enregistrement des bases de données mis en œuvre dans l'amendement 13 de la loi israélienne sur la protection de la vie privée, 1981, ne diminuent pas cette interdiction¹. Semblable au RGPD européen, il s'agit là aussi d'une législation européenne absorbée par le droit israélien². Ainsi, l'option hongroise fonctionnera effectivement, mais est-ce une raison pour laisser passer les offres lucratives reçues de Micronésie ?

En un mot (ou peut-être une coque de noix de coco micronésienne), la réponse est – pas nécessairement. Le règlement énumère une série d'exceptions concernant le transfert de données vers des juridictions qui ne répondent pas aux exigences de l'exception susmentionnée. La seule exception qui ne dépend pas du type d'informations ou des personnes concernées est stipulée à l'article 2(4) et permet le transfert d'informations sous réserve de l'engagement contractuel du destinataire de respecter les conditions de détention et d'utilisation des informations qui s'appliquent à une base de données en Israël, mutatis mutandis (avec les changements nécessaires). Étant donné que des lois identiques ne constituent pas une exigence réaliste, et afin de maintenir la règle³ selon laquelle l'expression "mutatis mutandis" n'est pas une formule magique accordant un écart illimité par rapport au cadre original, l'Autorité israélienne de protection de la vie privée a cherché à clarifier les limites de ces changements, et l'a fait dans un avis publié en avril 2026⁴. Ainsi, par exemple, le non-respect par le destinataire des obligations d'enregistrer une base de données ou de notifier à l'Autorité son existence sera considéré comme un "mutatis mutandis" s'il n'existe aucune obligation similaire dans le pays de destination.

L'Autorité précise que le "mutatis mutandis" autorisé se rapporte aux obligations du détenteur à l'étranger et n'exempte pas le propriétaire de la base de données en Israël de ses propres obligations en tant que tel. De plus, il ne s'agit pas de changements requis par les circonstances subjectives du destinataire, mais plutôt par les différences entre la loi israélienne et la loi locale. En outre, conformément au principe de non-déviabilité du cadre original, l'Autorité énumère les obligations qui doivent être incluses dans l'accord avec le destinataire, notamment : (a) l'interdiction d'utiliser les informations personnelles à d'autres fins que celles pour lesquelles elles ont été fournies au responsable de la base de données en Israël ; (b) l'engagement d'accorder le droit de consultation à la personne concernée ; (c) le droit de la personne concernée de demander la correction ou la suppression de ses informations personnelles ; (d) le maintien de la confidentialité des informations personnelles ; (e) la sécurisation des informations personnelles conformément au Règlement israélien sur la sécurité des informations⁵ ou conformément à la norme ISO/IEC 27001 et aux directives de l'Autorité⁶, et à l'avenir conformément aux dispositions de la loi sur la cybersécurité⁷. Toutefois, il convient de noter que si le transfert d'informations de ce destinataire vers un destinataire supplémentaire à l'étranger est conditionné au consentement du propriétaire de la base de données en Israël, les obligations au titre de l'article 2(4) ne s'appliquent pas à ce consentement⁸.

Que doit donc faire le propriétaire d'une base de données en Israël lorsqu'il cherche à transférer des informations à l'étranger ? Tout d'abord, il est recommandé de consulter au préalable un avocat spécialisé dans le domaine, et plus particulièrement un avocat membre d'un réseau international de cabinets d'avocats. Cela permet de bénéficier de la perspective et des connaissances complexes et complètes requises pour comprendre les exceptions applicables et les lois pertinentes dans la juridiction du destinataire, et de déterminer la nécessité d'un accord et le contenu exact de l'accord avec chaque destinataire, en tenant compte des dispositions de la loi israélienne sur la protection de la vie privée, du règlement et de leur interprétation mise à jour par l'Autorité d'une part, mais aussi du droit étranger pertinent d'autre part.

---

*Gilad Bar-Ami est avocat principal chez Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), qui fait partie du réseau de bureaux [BOKS International \(www.boks-international.com\)](http://www.boks-international.com), avec un accent principal sur le droit commercial, le droit des sociétés, le droit des télécommunications (transactions et réglementation), les transactions internationales et les importations. Cet aperçu ne constitue aucun conseil juridique et il est recommandé de consulter un avocat spécialisé dans ce domaine avant de prendre toute décision concernant les questions exposées dans ce résumé.

Pour plus de détails : +972-3-6093609 ou par email : afiklaw@afiklaw.com

¹ Voir : Vie privée, DPO et ce que contient l'Amendement/Adi Marcus, Avocate. Publié dans Afik News 445 08.06.2025 - <https://fr.afiklaw.com/articles/a445>

² Voir : Quelques réflexions sur la prise de contrôle hostile du monde des affaires par l'Europe/ Avocate Adi Marcus, Publié dans Afik News 333 21 avril 2021 - <https://fr.afiklaw.com/articles/a333>

³ Haute Cour de Justice 8425/13 Eitan - Politique d'immigration israélienne et al. c. Gouvernement d'Israël (22.09.2014), La Cour suprême siégeant en tant que Haute Cour de Justice, l'honorable juge Uzi Vogelman - <https://fr.afiklaw.com/caselaw/21247>

⁴ Avis de l'Autorité de protection de la vie privée : Interprétation de l'article 2(4) du Règlement sur la protection de la vie privée (Transfert de données vers des bases de données hors des frontières de l'État), 2001 (13.4.2026)

⁵ Règlement sur la protection de la vie privée (Sécurité des informations), 2017

⁶ Directive n° 3/2018 de l'Autorité de protection de la vie privée : Applicabilité du règlement sur la protection de la vie privée (sécurité des informations), 2017 aux organisations certifiées selon la norme ISO/IEC 27001 (26.4.2018).

⁷ Voir : NIS1 NIS2 – NIS qui ?/ Avocate Adi Marcus, Publié dans Afik News 460 04.03.2026 - <https://fr.afiklaw.com/articles/a460>

⁸ Avis de l'Autorité de protection de la vie privée : Interprétation de l'article 3 du Règlement sur la protection de la vie privée (Transfert de données vers des bases de données hors des frontières de l'État), 2001, para. 7 (13.10.2024).

Head office:

3, Pozitano Str., 2nd floor
1000 Sofia, Bulgaria
Tel.: (+3592) 988 26 52, 986 58 96
Fax: (+3592) 980 32 47, 986 51 25
e-mail:office@sd-legal.com
www.sd-legal.com

Branch office:

8, Alabin Str., 7th floor
1301 Sofia, Bulgaria
Tel.: (+3592) 985 37 80, 985 37 81
Fax: (+3592) 985 37 85
e-mail:branch@sd-legal.com
www.sd-legal.com

HOW EASY IS IT FOR COMPANY PROPERTY TO GO INTO THE WRONG HANDS

The Supreme Court of Cassation (SCC) is awaited to rule on whether the law encourages the bad-faith draining of companies.

Judging by the rich case law of recent years in Bulgaria, it is very easy to drain a company. It is enough to have a greedy manager or a majority shareholder ready to enter into immoral, but formally lawful transactions, through which the company's assets will be disposed of at a pittance or the company will acquire obligations and commitments. to which it was not necessary to become a party.

There are many examples. Within the framework of his legal competence (Art. 141 of the CA), any manager of a commercial company can drain the company by concluding, for example, a contract for the sale of assets for nothing, whether with a third party or with a related party, or by renting out assets of the company under obviously unfavourable conditions – low rental price, high penalties, for an extended period of time, etc. unfavourable conditions; by purchasing or renting [unnecessary] assets at an unreasonably high price, for an extended period, negotiated unfairly high penalties, in case of refusal and/or non-performance; conclude a loan agreement for funds from which the company does not need, whereby the money enters into an account specified by the manager, different from that of the company, and accordingly disappears, and the company remains obliged to repay the loan; conclude a pledge/mortgage agreement with the company's assets for a debt of a third party, with which the company objectively has no relations and/or for the personal debt of the manager, etc. The list is without claims for exhaustiveness and ingenuity, there are many other hypotheses in which the manager can "legally" drain the company and it has no chance to recover its assets, even when it is obvious that they are provided at a pittance to third parties.

On the other hand, the majority shareholder also has a mechanism to drain the company, insofar as it can "dress" the theft in a decision of the General Meeting (GA), including the misappropriation of an asset through such a decision. From the point of view of law, there are some differences in the legal classification of the grounds, but in practice the result is that the company's property passes into hands other than those of the bona fide partners.

And while in a joint-stock company some, albeit indirect, restrictions on the ability of the representatives to play the shareholders are permissible, in the case of an LLC there are many real opportunities for the manager and/or the partners, who can form a majority, to dispose of

the interests/assets of the company in such a way that it and the shareholders who do not participate in the constraint lose.

The property liability of the manager does not solve this problem

Some lawyers point to as a panacea the provision of Article 145 of the Commerce Act (CA), according to which the manager is financially liable for the damages caused to the company. This is undoubtedly true, but post factum retribution to the manager will not return the assets of the company to his patrimony. At best, only their value after many years of litigation. In which this possibility is not able to lead to real compensation for the company: 1. the manager does not have property with which to compensate for the damage; 2. in order to hold the manager liable, a decision of the General Assembly of the company is necessary (Art. 137, para. 1, item 8 of the CA), and it is possible that a majority for such a decision may not be collected if some of the shareholders are in collusion with the manager who has drained the company with their prior "blessing".

It is the disputes about how cases where there is a transaction detrimental to the company, concluded by a manager, that led to the initiation of Interpretative Case No. 4/2025 of the General Assembly of the Civil and Commercial Chambers (OGTC) of the Supreme Court of Cassation. The question raised in this case is: **"Is the provision of Art. 40 of the Law on Contracts and Contracts for the Body Representation of a Commercial Company"**? It probably sounds like an enigma to non-lawyers. "Translated" into colloquial language, it means whether a transaction concluded by the manager to the obvious detriment of the company can be declared invalid, i.e. as if it had not happened for the company. Or: if the proxy sells, for example, real estate, at a price that is obviously understated, respectively the buyer is aware of this (which is easily ascertainable as long as he is a participant in the civil turnover), the represented seller (the company) may challenge the transaction, and the court, finding that the agreed price does not correspond to the objective (market) conditions at the time of sale, to declare the sale invalid.

The provision of Art. 40 of the Law on Contracts and Contracts says: *"If the representative and the person with whom he negotiates agree to the detriment of the represented, the contract shall not have effect on the represented."* The dispute is as to whether it is applicable to contracts concluded by the company's manager, in so far as there is conflicting case-law on this point.

In some of the court decisions issued on such disputes, the thesis is accepted that whatever the legitimate manager contracts is unconditionally binding on the company, regardless of whether it damages it or not. With this understanding, the protection of the company, respectively of the shareholders, from the harmful actions of the manager chosen by them is an internal company matter. The contrary understanding is that, although the disputed transaction was concluded by a legitimate director, the other party should be held liable if the agreed terms and conditions lead to a lack of equivalence of considerations, i.e. to visible or easily identifiable damage to the company. Liability is realised by challenging the transaction on the grounds of "to the detriment of the represented" and/or "violation of good morals" and proving in the court process at the same time that the company was damaged and the opposing party knew or should have known that the specific arrangement was not fair.

The fair answer to the question put for interpretation is "Yes! The injured company may invoke Art. 40 of the Law on Contracts and Contracts". And if there is sufficient evidence of harm, knowledge, etc. characteristics of the misconduct, the company has grounds to return the asset to its patrimony. Because this is the most real, practical opportunity for protection. A possible negative answer to the question posed would mean that the court encourages "midday robbery" with the argument that it is in accordance with the formal limitations of the law. And the unscrupulous manager should be free to drain the company and benefit third parties, including related parties (some of the partners, their relatives, himself).

One of the cases, on the occasion of which the interpretative case was initiated, is about a case in which a manager of a company signed an employment contract, by which he provided for 12 salaries of compensation (BGN 111,240) for his mother, upon termination of the employment contract on any grounds. And in this case, it is not about compensation upon retirement, The employment contract was concluded after the woman had acquired and exercised her right to a pension.

It is appropriate to note here that the situations in which a commercial company may find itself due to the bad faith of its manager arise objectively and regardless of how carefully the partners have considered who to appoint as a manager and/or how they distribute the shares among themselves and other safeguard clauses that are provided for in the articles of association. One of the arguments against the application of Art. 40 of the Law on Contracts and Contracts with regard to unfair transactions carried out on behalf of a commercial company is that this happens due to the poor initial assessment of the shareholders about the personality of the manager. But every reasonable person knows that no matter how careful the selection was, people and the circumstances around them change.

At the same time, it is important to emphasise that for transactions that have been concluded under conditions that meet the market conditions at the time of conclusion, the hypothesis of Art. 40 of the Law on Contracts and Contracts would not be applicable, even if the funds received under these transactions have been diverted by the manager and are not available in the company. for which, although on unfavourable terms for the company, are found to be useful for the company and/or are for the achievement of other legitimate goals.

Otherwise, formal arguments for "security of trade turnover" and other similar clichés, without taking into account what is happening in real life, will be found, but life is what happens while someone puts it in a scientifically based mould.

Despite the understanding that security/predictability in turnover takes precedence over limiting the possibility of unfair enrichment of the party that takes advantage of the unfair behaviour of the representative, then, at the same time, the institutions of commercial law should not contradict basic principles of the legal order related to the validity of contracts and the prohibition that they violate good morals. Justice is not a subjective category, It has a determinable scope and it is it that guarantees the legal certainty of civil and/or commercial turnover. The exchange of goods between traders should not be subject to different from the civilised rules for equivalence of services, i.e. commercial transactions are expected to comply with the rules of

good morals and morals. This is the understanding of the legal doctrine and case law of many European countries, including the existence of special acts in the law of the European Union in the explicit protection of the interests of the participants in a commercial company whose share of the capital is minority¹

Bulgarian law recognises "good morals" as a significant element of the validity of the transaction, and when they are not complied with, the legislator has provided for such a transaction to be defined as "null and void", i.e. as if it had not happened. According to Bulgarian law, since ancient times, the disproportionality of the services has been considered a particularly serious defect of the transaction. Where the lack of equivalence, if not obvious, is at least easily identifiable. The concept of '*laesio enormis*' [serious injury] is an up-to-date legal mechanism for opposing agreements in which fairness is compromised but their existence is justified by 'freedom of contract'.

And by recognising the understanding that morality is not mandatory in negotiations, the court would not only disembark from its main function, but even worse – it would encourage freedom and unpardonability, disguised as "freedom of contract". The autonomy of the parties' will to freely determine the content of the contract is limited by the provision of Article 9 of the Law on Contracts and Contracts. According to which the content of the contract should **not** contradict the imperative norms of the law and **good morals**. Our commercial law does not contain a derogation from this principle, even in view of the provision of Article 288 of the CA encourages its application to commercial transactions as well.

There is no specific legal definition for "good morals". The content of this concept is formed by the totality of the moral norms and ethical rules established in society, which express the

---

¹ **Germany (Abstrak tionsprinzip and § 138 BGB):** In principle, the transaction is valid even if the administrator has breached the internal limits, the exceptions being in the case of **a collusion (Kollusion):** if the director and the third party knowingly act together to damage the company, the transaction is **null and void** due to a contrary to principles of morality (§ 138 BGB); or **manifest abuse:** German case-law assumes that if the damage is "**obviously**" to the third person (even if there is no direct "collusion"), the protection of the third person is dropped. This completely coincides with the thesis in your text;

Anglo-Saxon system (England and the USA): The doctrine of **Fiduciary Duties** applies here – the manager is a fiduciary and must act solely in the interest of the company, as in the case of **Self-dealing:** if the manager enters into a transaction with a related party or with himself (Conflict of Interest), the burden of proof is transferred to him and he must prove, that the transaction is "Entire Fairness" for the company; or **Constructive Trust:** if the third party knows that the administrator is breaching of fiduciary duty, the court may declare that the assets are held by the third party only as "trust property" and must be returned to the company.

France (L'abus de biens sociaux): French law is particularly strict with the so-called "biens sociaux". '**misuse of corporate assets**' and any action of the manager which is contrary to the interest of the company and is done for personal purposes or for the benefit of another company in which he has a connection/interest is considered null and void; provisions of criminal law are also often used, but in the civil aspect transactions concluded to the detriment of the company, They are easily attacked through the concept of **lack of cause (reason)** or abuse of rights.

generally accepted views on justice, good faith and integrity in civil turnover. Of course, the assessment of contradiction with "good morals" is expected to be made on the basis of the relevant facts for each specific case, including examining the possible reasons/grounds for which, although through the exchange of non-equivalent services, the transaction in question was only possible and in the interest of the company.

Namely, because of the restrictions on the freedom of contract, specified in Art. 9 of the Law on Contracts and Contracts, the stubbornness that a transaction signed by the manager, although visibly to the detriment of the company, cannot be invalid because of the presumption that it is inadmissible for the body representation (most often the manager) to have restrictions other than those explicitly specified in the law, is an expression of an end in itself formalism and a frank encouragement not to respect and, accordingly, to violate with impunity morals.

There is no doubt that only the morality of the legal representative of a legal entity would prevent him from signing a transaction that is to the detriment of the company and for the conclusion of which there is no logical/objective reason. The dispute is whether, once concluded, such a transaction is subject to challenge by the injured parties (all shareholders and/or only some of them and/or third parties who can establish their legal interest, e.g. creditors of the company whose manager has disposed of the property, so that the creditor has nothing to satisfy himself with, etc.) The United States, as well as England, unconditionally allow such transactions to be "checked" by the courts.

In this regard, the thesis that 'organ representation' should not be subject to the generally valid rules of good faith and fairness should be abandoned. The scope of 'organ representation' of commercial companies is not unlimited and there are no objective, substantive, in essence, legal arguments to justify that transactions concluded by the manager are permissible not to comply with the need for equivalence of considerations, for ethics in negotiations, for respect for the interest of the company, respectively of the individual shareholders. The "organic" representation, as well as any representation, can be carried out in a way that leads to intentional damage (collusion with a third party) or in case of obvious abuse when the conditions are so favourable that the acquirer, if he was in good faith, should have doubted the excessive profitability of the transaction.

In conclusion, as the provision of Art. 141, para. 2, sentence 3 of the CA provides peace of mind to the bona fide counterparty, insofar as it does not allow the company to invoke internal restrictions before the representative power of the manager or other than those provided for in the law, respectively this protects the commercial turnover when it is based on reciprocity and equivalence of the services, then against an unfair exercise of authority in collusion with the third party it is imperative to be It is permissible to oppose the sanction of Art. 40 of the ZZD. If the court adopts a counter-position in the interpretative decision, then it, albeit ostensibly argued with complex theoretical equilibrium about the essence of body representation and its autonomy, would practically put in fear and uncertainty any legal entity in which there is more than one participant. Because the theft of assets and unjustified debt can happen not only to commercial companies, but also to non-profit legal entities.